

РЕШЕНИЕ

№ 35035

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6512** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на М. И. Д., депозирана чрез адв. И., срещу Решение № 1476/ 17. 04. 2024 г., постановено по НАХД № 18138/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 15 състав. С посочения съдебен акт е изменен Електронен фиш, Серия К № 7193556, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗДвП е наложено на М. И. Д. административно наказание “глоба” в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е преквалифицирана санкционната норма в такава по чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП и е намален размерът на наложеното наказание от 200 на 100 лева.

В жалбата се излагат подробни аргументи за неправилност на съдебния акт, като постановен при съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

Ответникът – СДВР, не се представлява в съдебното заседание. В писмени бележки оспорва основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК,

приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да се произнесе по същество, съдът съобрази следното:

В производството пред районния съд е установено от фактическа страна следното:

На 07. 03. 2023 г. в 22: 44 ч. в [населено място], по [улица]до номер 211, с посока на движение от [улица]към [улица], с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол "CORDON M2" с № MD1196, била засечена скорост на движение на МПС – "А. А5" с рег. №5 С. от 78 км. /ч., при разрешена такава – 50 км. /ч. в населено място, т. е. превишение на скоростта от 28 км. /ч. Регистриран собственик на лекия автомобил бил М. И. Д.. Въз основа на тези данни от СДБР е издаден електронен фиш серия К, № 7193556, с който М. Д. е санкциониран с налагане на глоба в размер на 200 за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Фишът бил връчен на нарушителя на 24. 11. 2024 г., видно от справка от информационната система на МВР – АИС – АНД.

От приложения към делото снимков материал – снимка към ЕФ, Серия К № 7193556 /заснета с мобилната система за видеоконтрол "CORDON M2" с № MD1196/ се установява, че на процесната дата – 07. 03. 2023 г. в 22: 44: 23 ч. в района на [населено място], с локация на [улица]до № 211, с GPS координати N42.70.5567, E 23.31.9830, е измерена скорост на движение от 81 км/ч, като са записани датата, часът, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, който съвпада напълно с този, собственост на жалбоподателя.

На посочения пътен участък е действащо общото ограничение за скорост на движение в населено място, а именно – 50 км/ч., което кореспондира и с изисканите от съда и приобщени по делото в хода на съдебното следствие справки от Столична община, Дирекция "Управление и анализ на трафика", ведно със схема на организацията за движението и монтирани пътни знаци в [населено място], по [улица]до административен № 211, с посока на движение от [улица]към [улица].

Към материалите на делото е приложен и протокол от 07. 03. 2023 г. за използване на АТСС по смисъла на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, както и часови график за работата на нарядите от ПК при ОПП – СДБР, ведно със сертификат за успешно завършен курс на обучение за работа с АТТС. Техническото средство – мобилна система за видеоконтрол "CORDON M2" с № MD1196 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 06. 07. 2018 г. със срок на валидност на одобрението до 13. 06. 2027 г. Периодичността на последващите проверки на тези системи е една година, като мобилната система за видеоконтрол "CORDON M2" с № MD1196 е преминала последваща периодична проверка на 15.03.2022 г. От приложения по делото протокол № 08-СГ-ИСИС/15. 03. 2022 г. на Български институт по метеорология е видно, че мобилната система за видеоконтрол "CORDON M2" с № MD1196 отговаря на изискванията и дава допустима грешка при полеви условия при измерване на скоростта от 3 км/ч. до 100 км/ч. и от 3 % над 100 км/ч., като измерената скорост попада в обхвата на уреда.

С обжалвания съдебен акт е изменен електронният фиш, като е преквалифицирана санкционната норма в такава по чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП и е намален размерът на наложеното наказание от 200 на 100 лева.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав изцяло споделя. При субсидиарното

действие на Наказателно-процесуалния кодекс съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, като не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Електронен фиш, Серия К № 7193556, издаден от СДВР, съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на когото е регистрирано МПС, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Поради това ЗАНН се прилага само за неуредените в закона случаи, какъвто по конкретния казус не е налице. В случая електронният фиш от формална страна притежава всички реквизити, необходими за неговата законосъобразност.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. 2 от ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

От доказателствата по делото се установява, че Електронен фиш, Серия К № 7193556 на СДВР е издаден на М. И. Д. в качеството му на собственик на автомобила, като по делото липсват данни да е подавана декларация по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Безспорно от събраните доказателства е установява, че в процесния участък е въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч. Установената скорост на автомобила е 78 км/ч. след приспаднат толеранс от 3 км/ч.

Касационният състав приема, че доказателствената сила на събраните по делото доказателства, представени от административнонаказващия орган по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП както и на тези, събрани от районния съд, не е преодоляна от оспорващото лице в хода на проведеното съдебно производство.

Твърденията относно неизясненото обстоятелство относно мястото на извършеното нарушение са неоснователни.

Правилен е изводът на районния съд, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата контролът да се осъществява със АТСС, одобрени по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверение с изисканите от съда и приобщени към материалите на делото протокол Протокол № 08-СГ-ИСИС/15. 03. 2022 г. на Български институт по метеорология, преглед на вписан тип средство за измерване, касаещо мобилна система за видеоконтрол тип "CORDON M2", ведно с Решение за одобрение на типа на уреда за измерване.

От приложената по делото справка от ОПП-СДВР и снимков материал към нея се установява, че към момента на констатиране на нарушението – 07. 03. 2023 г., са спазени изискванията на чл. 10

от Наредба № 8121з-532 от 12. 05. 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от министъра на вътрешните работи, като е изготвен протокол за използване на автоматизираното техническо средство, както и снимков материал на разположението му, с който е документирано използването му.

От протокола за използване на АТСС, ведно със снимка, е видно, че същото се е намирало на пътното платно, че се е извършвал контрол на [улица]до № 211, с посока на движение от [улица]към [улица], че режимът на измерване е бил стационарен, а посоката на задействане – приближаващи автомобили, като точните GPS координати на мястото са посочени в приложената по делото дигитална снимка.

Отделно от това правилно районният съд е приел за неоснователни доводите, че на представения на електронен и хартиен носител снимков материал не може да се установи дали е заснет автомобилът, собственост на санкционираното лице. Събраните по делото доказателства в тяхната цялост по безсъмнен начин идентифицират мястото на извършеното нарушение и регистрационният номер на автомобила, за който липсва спор по делото, че е собственост на М. Д..

Настоящата касационна инстанция напълно споделя и останалите мотиви на районния съд, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към тях.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /в редакцията, приложима към датата на приключване на устните състезания/.

Поради горните аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1476/ 17. 04. 2024 г., постановено по НАХД № 18138/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 15 състав.

ОСЪЖДА М. И. Д. да заплати на СДВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: